

การศึกษานี้ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อวิเคราะห์ผลการดำเนินงานมาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานประกอบการหอพักในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ 2) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการดำเนินงานตามมาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานประกอบการหอพักในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ และ 3) เพื่อวิเคราะห์ถึงปัญหาอุปสรรค ในการดำเนินการตามมาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานประกอบการหอพักของผู้ประกอบการหอพัก

การเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนามโดยใช้แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง โดยเก็บข้อมูลจากผู้ประกอบการหอพัก และผู้พักอาศัยในหอพัก จำนวน 270 แห่ง รวม 540 ชุด และทำการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ที่ดำเนินงานเกี่ยวข้องกับมาตรการแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานประกอบการหอพัก จำนวน 7 ท่าน

ผลการศึกษาพบว่า การดำเนินงานมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานประกอบการหอพักบรรลุผลในระดับปานกลาง โดยทั้งผู้ประกอบการและผู้พักอาศัยในหอพักมีความเห็นพ้องกันว่า หอพักทุกแห่งได้มีการสอดส่อง ควบคุม ดูแล ไม่ให้พนักงานที่ทำงานในหอพักของตนเข้าไปมั่วสุมกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในบริเวณหอพักเป็นอย่างดี หอพักในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ได้เข้ามายื่นขออนุญาตเพิ่มขึ้น และหอพักทุกแห่งมีการพิจารณาตรวจสอบประวัติ หรือพฤติกรรมผู้พักอาศัยเป็นประจำ

ปัจจัยด้านความร่วมมือและความรู้ความเข้าใจของผู้ประกอบการและผู้พักอาศัยในหอพัก มีผลต่อการดำเนินมาตรการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในสถานประกอบการหอพัก กล่าวคือ ผู้ประกอบการและผู้พักอาศัยที่ให้ความร่วมมือในการดำเนินมาตรการฯ และมีความรู้ความเข้าใจในมาตรการฯ ในระดับปานกลางถึงสูง มีความเห็นว่าผลการดำเนินมาตรการฯ บรรลุผลในระดับปานกลางถึงมาก เช่นกัน

ในส่วนความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับปัญหาอุปสรรคและการดำเนินมาตรการฯ พบว่า มาตรการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในสถานประกอบการนี้ไม่มีความเหมาะสม และยังมีปัญหาด้านบุคลากร อุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ และกฎหมาย โดยเฉพาะพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. 2507 ที่ล้าหลัง และขั้นตอนในการนำมาตรการฯ ไปปฏิบัติ ไม่สอดคล้องกัน จำเป็นต้องแก้ไข รวมทั้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องให้การสนับสนุนบุคลากรให้เพียงพอ เหมาะสมกับจำนวนหอพักที่มีจำนวนมากขึ้นด้วย